

МОДЕЛЬ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МЕНЕДЖЕРА НА ЕТАПІ НАВЧАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Нєкрасова А. Ю., гр. ТЕМ-30

Науковий керівник – канд. пед. наук, доц. Петренко Н.В.
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Теоретико-методологічний аналіз поняття професійної спрямованості виявив, що базове поняття "спрямованість особистості" не має достатньо чіткого визначення. Очевидна багатоаспектність термінологічних трактувань і феномена професійної спрямованості, що викликає труднощі в систематизації знань з даної проблеми. Ряд авторів ототожнюють професійну спрямованість з певним домінуючим мотиваційним утворенням або з сукупністю (системою) різних мотиваційних утворень. Аналіз теоретичних та емпіричних досліджень з даної проблеми дозволив представити модель становлення професійної спрямованості менеджера на етапі навчання у вищому навчальному закладі.

Ми розглядаємо професійну спрямованість як інтегративне утворення, що опосередкує перетворення студента з суб'єкта навчально-професійної діяльності в суб'єкт професійної діяльності та складається з таких блоків:

- 1) ціннісно-смісловий (сенсожиттєві орієнтації, життєві прагнення, задоволеність базових потреб);
- 2) емоційний (задоволеність учінням, навчанням, майбутньою професією);
- 3) регуляційний (тимчасова перспектива, загальний рівень саморегуляції та її компонентів);
- 4) операціональний (рівень сформованості навчально-професійних компетенцій).

Критеріями оптимального розвитку професійної спрямованості особистості майбутнього менеджера виступають:

- внутрішні життєві прагнення; розвиненість сенсорних структур особистості;
- задоволеність базових потреб особистості в автономності, компетентності, зв'язності;
- задоволеність процесом учіння, навчання, майбутньою професійною діяльністю;
- сформованість навчально-професійних компетенцій;
- збалансована часова перспектива;
- сформованість системи саморегуляції та її компонентів.